

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7259

гр. София, 03.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **5487** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано по жалба на В. В. С., ЕГН: [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. В. П. срещу заповед № 1424 от 12.05.2024 г. на мл. автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК], поради установени обстоятелства по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДв.П.

С жалбата е отправено искане по чл. 166 АПК, за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал. 1 от АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо.

С оспорения акт на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор и/или химико-токсикологично лабораторно изследване- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Обжалването на заповедите по чл.172, ал. 1 от ЗДвП се извършва по реда на АПК, като съгласно чл.172, ал. 5 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал. 6 от ЗДвП. за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 - пред каквото хипотеза сме изправени. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В процесния случай се установява, че жалбоподателят е управител и едноличен собственик на „Брилянт 97” ЕООД, като твърди, че всеки ден използва личния си автомобил с оглед изпълнение на служебните си задължения, необходимо е да посещава различни места в града, във връзка с дейността на дружеството, като налагането на мярката би възпрепятствала да извършва качествено и навреме работата си. Посочва, че е предприел действия за да назначи шофьор на трудов договор, както и да наеме друг автомобил, за да може да продължи да изпълнява работните си ангажименти. Прилага писмени доказателства в т.ч. разпечатка от публикувана обява в jobs.bg.

Съдът намира така направеното искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт за неоснователно. Към молбата не са ангажирани никакви доказателства, от които да се направи извод, че от спиране изпълнението на заповедта за лицето ще настъпи значителна или трудно поправима вреда, като освен това следва да се посочи, че по твърдения на жалбоподателя, последният е претриел действия да ползва друг автомобил и услугите на шофьор до приключване на съдебното производство с влязъл в сила съдебен акт. В този смисъл определение № 10183 от 11.07.2012 г. по адм. дело № 7251/2012 г. по описа на Върховния административен съд, VII отделение.

В тежест на оспорващия е да обоснове необходимостта от спиране изпълнението на административния акт, който го засяга, а такива доказателства не са представени. Твърденията, че ще настъпят значителни или трудно поправими вреди са недоказани, като не са конкретизирани вреди, респ. не са представени доказателства за настъпване на такива. Не е установено и не се представят доказателства, че лекият автомобил е единственият -дружествена собственост, нито че същият се използва в дейността на дружеството. Не се установява по-висока значимост на правата на адресата на ПАМ,

засегнати от предварителното изпълнение, в сравнение с охранявания държавен и обществен интерес посредством допуснатото по силата на закона предварително изпълнение.

Следователно, съдът намира, че не е доказано наличието на предпоставките по чл.166, ал. 2 от АПК, приложими на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед се явява неоснователно.

Воден от горното, Административен съд – София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 1424 от 12.05.2024 г. на мл. автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК].

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок.

СЪДИЯ: